

Zamek w Nieświeżu.

O Nieświeżu, jego dziejach i zabytkach, pisaliśmy już niejednokrotnie. Opisywali go obszernie w naszym Tygodniku: ś. p. Syrokomła, F. M. Sobieszczański i Felicyan Suryn w swoich „Listach z podróży.”

Dając więc obecnie widok tamiecznego zamku od strony wewnętrznej, nadmieniamy tylko za „Starożytną Polską,” że Nieśwież, położony w gub. mińskiej, pow. słuckim, od r. 1533 był głównem miastem ordynacyi książąt Radziwiłłów, opasanem walem, w znacznej części zabudowanem i wielu pięknymi gmachami kościelnymi zdobnem. Zamek, chociaż stylem budownictwa niezalecający się, z powodu jednak rozległości swojej zwracający uwagę, leży obok miasta, otworowany wałami i oblany stawami, do rzeki Uszy uchodzącemi, a z miastem groblą tylko jest połączony.

Śmierć ostatniego ordynata, Dominika Radziwiłła, w r. 1813 nastąpiła, położyła koniec świetności grodu, który osamotniony i opuszczony, jedyny ślad dawnego znaczenia swego zachował w pięknych kościołach i zamku, dzisiaj w polowie tylko mieszkalnym i odartym ze wszystkiego, co dawniej jego bogactwo i przepych stanowiło. Tak to przemija wielkość tego świata!...